

Safareig de Sant Sebastià

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Serrat de Dalt. Per sota de l'esplanada on es fa l'Aplec de Sant Sebastià
Emplaçament	Carretera de Caldes a Sant Sebastià.
Alçada:	506
Coordenades:	
Latitud:	41.66447
Longitud:	2.12022
UTM Est (X):	426757
UTM Nord (Y):	4612898

Classificació

Número de fitxa	08033 - 283
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	dt., 25/11/2008 - 01:00

Descripció

Safareig de planta rectangular, de 3,50 m x 2,50 m, amb dos compartiments, un per rentar i l'altra per esbandir la roba. La rentadora està feta de maons de pedra i a l'extrem dret hi ha una llosa plana de pedra d'esmolar que permetia posar el cova de la roba. Està fet de pedra, arrebossat per l'interior. El mur de la rentadora ha estat arreglat en diverses ocasions, com ho demostra la utilització de ciment i maons. Per arribar fins a la rentadora hi ha un marxapeus fet de pedra i maó. Per omplir-lo s'aprofitava l'aigua provinent de la font que es troba cinc metres més amunt. L'aigua sobrant de la font passava per sota un canaló fet de pedra amb un lleuger pendent i omplia el safareig. Actualment el safareig està molt deteriorat i s'ha anat omplint de terra fins al punt que hi ha vegetació arbòria al seu interior (lloret i roldor)

Història

No es coneix la data exacta de la seva construcció però segurament data de finals del segle XIX, inicis del segle XX.

En tot cas, el safareig és un element urbà característic de molts pobles, on al seu voltant hi havia tot un món exclusiu de les dones. El safareig era un espai de neteja i de relació social. Era el lloc de trobada i de fer petar la xerrada entre rumors, sorolls barrejats de cops de pala sobre la roba mullada del frec de les pastilles de sabó i un continu circular de l'aigua. L'arribada de l'aigua corrent a les cases i la posterior introducció de les rentadores, va fer que els safareigs públics caiguessin en dessús.

La recuperació dels safarejos és l'estirament relacionat amb el seu valor com a patrimoni arquitectònic, reflex i mostra d'unes construccions funcionals i utilitàries pròpies d'una determinada època i, per tant, amb característiques específiques. Un altre enfocament és el que des de la història social, i especialment la història de la dona, tenen en tant que espai de comunicació entre dones que configura uns elements de relació que han desaparegut a partir de l'acabament de la funció i de l'ús d'aquests espais amb l'aparició de l'aigua corrent primer i les rentadores després.

